YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

16 päivänä syyskuuta 1998 *

Asiassa T-28/95,

International Express Carriers Conference (IECC), Sveitsin oikeuden mukaan perustettu ammatillinen järjestö, kotipaikka Geneve (Sveitsi), edustajinaan asianajaja Éric Morgan de Rivery, Pariisi, ja asianajaja Jacques Derenne, Bryssel ja Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alex Schmitt, 62 avenue Guillaume,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi oikeudellisen yksikön virkamies Francisco Enrique González-Diaz ja komissiossa toimiva kansallinen virkamies Rosemary Caudwell ja sittemmin Caudwell ja komissiossa toimiva kansallinen virkamies Fabiola Mascardi, avustajanaan Nicholas Forwood, QC, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että komissio on laiminlyönyt velvoitteensa, koska se ei ole ottanut kantaa kantajan EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan perusteella tekemään kanteluun (IV/32.791-Edelleenpostitus)

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët, P. Lindh, A. Potocki ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.5.1997 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 International Express Carriers Conference (jäljempänä IECC) teki 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus (EYVL 13, 21.2.1962, s. 204, jäljempänä asetus N:o 17), 3 artiklan 2 kohdan perusteella komissiolle 13.7.1988 kantelun, joka koski useiden eri eurooppalaisten kansallisten postilaitosten edelleenpostitusta vastaan toteuttamia toimenpiteitä.

2 Kirjeenvaihdon päätteeksi komissio lähetti 23.9.1994 IECC:lle 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL N:o 127, 20.8.1963, s. 2268, jäljempänä asetus N:o 99/63/ETY) 6 artiklan mukaisen kirjeen, jossa se ilmoitti, ettei se aikonut ryhtyä toimenpiteisiin IECC:n kantelun sen osan suhteen, joka koski perustamissopimuksen 85 artiklaa. Näin ollen komissio pyysi kantajaa esittämään huomautuksensa tältä osin.

3 IECC toimitti huomautuksensa komissiolle 23.11.1994 ja kehotti samalla perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisesti komissiota ottamaan kantaa kanteluun kokonaisuudessaan.

4 IECC nosti tämän kanteen 15.2.1995, koska se katsoi, ettei komissio ollut ottanut asiaan kantaa, vaikka sitä oli kehotettu tekemään ratkaisu.

5 Komissio lähetti 17.2.1995 IECC:lle sen tekemän kantelun ensimmäistä, perustamissopimuksen 85 artiklaa koskevaa osaa koskevan lopullisen päätöksen, jolla IECC:n kantelu hylättiin, sekä kantelun toista, perustamissopimuksen 86 artiklaa koskevaa osaa koskevan asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklassa tarkoitetun kirjeen, jossa kantajalle ilmoitettiin syistä, joiden vuoksi komissio ei voinut hyväksyä sen vaatimusta.

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Se ryhtyi prosessinjohtotoimenpiteisiin pyytämällä tiettyjä asianosaisia esittämään asiakirjoja ja vastaamaan kysymyksiin joko kirjallisesti tai suullisessa käsittelyssä suullisesti. Asianosaiset noudattivat näitä pyyntöjä.

7 Laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtajan 12.3.1997 antamalla määräyksellä saman kantajan vireille saattamat asiat T-28/95, T-110/95, T-113/95 ja T-204/95, joiden kohteet liittyvät toisiinsa, yhdistettiin suullista käsittelyä varten.

8 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 13.5.1997 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että komissio on rikkonut perustamissopimuksen 175 artiklaa, koska se ei ole määritellyt kantaansa kahden kuukauden määräajassa vastaanotettuaan perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisen virallisen kehotuksen, joka sisältyi 23.11.1994 päivättyyn kirjeeseen, joka koski 13.7.1988 tehtyä perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamista koskevaa kantelua, sellaisena kuin sitä on myöhemmin täydennetty, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, vaikka se olisikin kanteen nostamisen jälkeen toiminut siten, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kanteen menettäneen kohteensa.

10 Kantaja vaatii vastauskirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että IECC:n kanne on menettänyt kohteensa 17.2.1995 alkaen, jolloin komissio vastasi IECC:n 23.11.1994 sille esittämään kehotukseen,

— toteaa näin ollen, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa,

— hylkää kokonaisuudessaan 5.4.1995 päivätyssä vastineessa esitetyt komission väitteet ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

11 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana tai toissijaisesti toteaa, että perustamissopimuksen 86 artiklan osalta kanne on menettänyt kohteensa asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan mukaisen kirjeen lähettämispäivästä alkaen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Laiminlyöntiä koskevat kanneperusteet

12 Asianosaisten kesken on selvää, että kanne on menettänyt kohteensa komission kanteen nostamisen jälkeen toteuttamien toimenpiteiden vuoksi.

13 Näin ollen on todettava, että lausunnon antaminen pääasiaa koskevista kantajan vaatimuksista raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

14 Työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.

15 Valituksen ensimmäisen, perustamissopimuksen 85 artiklaa koskevan osan suhteen on todettava, että komissio on 23.9.1994 päivätyllä kirjeellään ottanut kantaa perustamissopimuksen 175 artiklassa tarkoitetulla tavalla ja kehottanut IECC:tä esittämään huomautuksensa tältä osin. IECC ei ole 23.11.1994 päivätyssä vastauksessaan esittänyt pelkästään huomautuksiaan, vaan se on kehottanut uudelleen komissiota ottamaan kantaa kanteluun. On kuitenkin selvää, että laiminlyöntikanne on ennenaikainen silloin kun se perustuu sellaiseen komissiolle esitettyyn kehotukseen tehdä ratkaisu, joka on esitetty samanaikaisesti kuin kantelun tekijän vastaus asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan mukaiseen kirjeeseen. Komissiolla on nimittäin oltava käytettävissään kohtuullinen aika tutkia kantelun tekijän huomautuksia ennen kuin se on velvollinen ottamaan kanteluun lopullisen kannan.

16 Kantelun toisen, perustamissopimuksen 86 artiklaa koskevan osan suhteen on todettava, että lähettäessään asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan mukaisen kirjeen komissio on ottanut kantaa 175 artiklassa tarkoitetulla tavalla 17.2.1995 eli vain kaksi päivää kanteen, jolla vaaditaan komission laiminlyönnin toteamista, nostamisen jälkeen.

17 Näin ollen on syytä päättää, että kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Vesterdorf Briët Lindh

Potocki Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä syyskuuta 1998.

H. Jung B. Vesterdorf

kirjaaja presidentti